

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223477
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112223477.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti o maloletého N. L., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v N., so sídlom S. X/A, N., dieťa rodičov: matka - L. O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX, G. - C., Č. F., prechodne Ž. X, N., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Viera Malinowska, s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 3, Bratislava a otec - P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I, Kvetná 13, Bratislava, o návrhu otca a návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, v konaní o udelenie súhlasu s vystaňovaním sa maloletého do cudziny a zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P 57/2012-719 zo dňa 15.02.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 15.02.2013 nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne udelil súhlas s vycestovaním maloletého N. L., nar. XX.XX.XXXX a zdržiavaním sa s matkou v cudzine v Č. F. v čase osobnej starostlivosti matky o maloletého, počnúc dňom vykonateľnosti predbežného opatrenia, do právoplatného rozhodnutia vo veci o udelenie súhlasu s vystaňovaním sa maloletého do cudziny a zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne upravil styk otca s maloletým v bežnom roku tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým každý párnny víkend v mesiaci od piatku od 14.00 hodiny, do nedele do 18.00 hod., s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska otca v určenom čase a odovzdá matke v mieste bydliska maloletého v SR. Súd návrh otca na nariadenie predbežného oparenia zamietol.

Súd nariadil predbežné opatrenie na základe návrhu matky maloletého, ktorým žiadala nariadiť predbežné opatrenie, vzhľadom na dĺžku konania vo veci o udelenie súhlasu s vystaňovaním sa maloletého s matkou do cudziny a o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, spôsobenú obštrukčným konaním otca, v dôsledku čoho sa dostala do situácie, že jej hrozí, že zamestnávateľ s ňou rozviaže pracovný pomer, u ktorého má poskytnuté doteraz neplatené voľno, čo má dlhodobu nepriaznivý vplyv na jej ekonomickú situáciu, čo sa nepriaznivo týka i maloletého a vyživovacej povinnosti matky voči nemu. Maloletý je v predškolskom veku a v nasledujúcom školskom roku má nastúpiť povinnú školskú dochádzku a bolo by vhodné, aby navštevoval predškolské zariadenie. V N. nemá maloletý trvalý pobyt a preto nemá nárok na miesto v štátnej materskej škole a finančné možnosti matke nedovoľujú zabezpečiť maloletému súkromnú materskú školu. Podľa názoru matky navrhovanou dočasnou úpravou sa nezasiahne do rodičovských práv otca, pretože rozsah styku otca s maloletým nebude obmedzený a táto zmena nebude v neprospech otca. V prejednávanej veci sa matka podaným návrhom domáha udelenia súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny a zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktorá s tým súvisí, ktorý návrh podala matka z dôvodu, že po rozvoze manželstva s otcom maloletého sa dostala do veľmi zložitej situácie, finančnej a bytovej, ktorú je schopná riešiť v záujme maloletého iba s podporou svojich rodičov, ktorí bývajú v Č. F., kde má matka široké sociálne väzby a zázemie.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia podal aj otec maloletého a žiadal, aby súd predbežným opatrením zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti z dôvodu, že hrozí, že matka ani po vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Brne, č.k. 20Co 651/2011-121 zo dňa 13.12.2011 sa nebude zdržiavať na území Z. F., v dôsledku čoho mu bude znemožnený styk s maloletým. Tvrdil, že starostlivosť matky o maloletého sa rapídne zhoršila a naďalej opakovane a bezdôvodne mu bráni v styku s maloletým, ako aj vo výkone jeho rodičovských práv.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Brne, č.k. 20Co 651/2011-121 bol nariadený návrat maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu na územie Z. F., kde v N. matka žije v súčasnej dobe v domácnosti u príbuzných matky v byte na Ž. X. Č.. X S. N.. V Č. F. v meste G. - C., navštevoval maloletý v školskom roku 2011/2012 predškolské zariadenie a podľa potvrdenia materskej školy zo dňa 03.01.2013 maloletý môže byť do tejto materskej školy okamžite umiestnený. Na území Slovenskej republiky predškolské zariadenie maloletý nenavštevuje, pretože do štátnej materskej školy nebol prijatý pre nadpočet detí. Maloletý má 6 rokov, pochádza z manželstva rodičov, ktorých manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C 16/2009-29 zo dňa 15.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2009 rozvedené, na čas po rozvode manželstva bol maloletý na základe schválenej rodičovskej dohody zverený do osobnej starostlivosti matky, bol upravený styk otca s maloletým a od septembra 2013 nastúpi maloletý do základnej školy. Jeho zdravotný stav je dobrý, je v osobnej starostlivosti matky a je upravený styk a stretávanie s otcom.

Súd prvého stupňa návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi v návrhu matky s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 4 O.s.p. a podľa názoru súdu matka odsvedčila naliehavosť dočasnej úpravy. Súd prihliadol na to, že matka maloletého má štátne občianstvo Č. F., v ktorej má aj trvalý pobyt v meste G. - C., kde má matka vytvorené sociálne, ekonomické a všetky rodinné väzby a kam sa po rozvode manželstva s otcom maloletého, rozhodla vrátiť, nakoľko na území Z. F. žila z dôvodu uzavretia manželstva s otcom maloletého a tento dôvod po rozvode manželstva odpadol. Na území Z. F. sa matka zdržiava iba z dôvodu, že rozsudkom Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011, č.k. 20Co 651/2011-121 bol nariadený návrat maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu, na územie Z. F.. Matka žije s maloletým v domácnosti manželov A., kde má dočasne prenajatú jednu miestnosť. Matka maloletého je zamestnaná, ako vedúca prevádzky v reštaurácii W. s miestom výkonu práce v P. a z dôvodu pobytu na území Z. F. s maloletým, požiadala zamestnávateľa o poskytnutie neplateného voľna, ktoré čerpá do 01.02.2013 a v prípade, že do práce uvedeným dňom matka nenastúpi, zamestnávateľ jej oznámil, že s ňou ukončí pracovný pomer. Na území Z. F. si matka nenašla žiadne zamestnanie, nemá tu žiaden finančný príjem, z ktorého by mohla riešiť bytovú situáciu s maloletým iným spôsobom, ako pobytom u príbuzných, čo je však dočasné riešenie. Súd mal preto osvedčenú nalievajúcu potrebu dočasnej úpravy, ktorá je v záujme maloletého, ktorému bude zabezpečené trvalé a stabilné zázemie v mieste trvalého pobytu matky, kde má vytvorené všetky podmienky pre starostlivosť o maloletého. Súd preto návrhu vyhovel a nariadil predbežné opatrenie do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Súd prvého stupňa návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd zveril maloletého jemu do osobnej starostlivosti zamietol z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie predbežného opatrenia, keď otec nepreukázal nalievajúcu potrebu dočasnej úpravy odôvodňujúcu zmenu právneho stavu založeného právoplatným rozsudkom o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva a to rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009 vo veci sp. zn. 10C 16/2009. Podľa názoru súdu, otec maloletého neosvedčil vznik takej novej skutočnosti, ktorá by preukázala zmenu pomerov a odôvodňovala by zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca. Súd prvého stupňa v odôvodnení poukázal na to, že z charakteru predbežného opatrenia, ako rozhodnutia súdu vydaného bez vykonania riadneho dokazovania vyplýva, že jeho nariadenie je dôvodné len vtedy, ak ide o takú situáciu na strane účastníkov a maloletého dieťaťa, ktorá pre bezprostredne hroziacu ujmu neznesie odklad a jej nalievavosť si vyžaduje dočasné riešenie. Navrhované predbežné opatrenie otca podľa názoru súdu nespĺňa predpoklady na nariadenie dočasnej úpravy, nakoľko z doteraz vykonaného dokazovania z obsahu spisu súd zistil, že maloletý sa spolu s matkou zdržiava na území Z. F. v N., na Ž.L. X. X, u príbuzných matky. Podľa názoru súdu nie je dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia tvrdenie otca, že konaním matky maloletého reálne hrozí, že sa napriek povinnosti uloženej právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Brne, ktorým bol nariadený návrat maloletého na územie Z. F., nebude v Z. F. zdržiavať a otec sa tak nebude môcť naďalej s maloletým stykať, čo podľa názoru súdu neodôvodňuje zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca navrhovaným predbežným opatrením. Navrhované predbežné opatrenie,

by v prípade vyhovenia návrhu bolo vážnym zásahom do rodičovských práv matky a zasiahlo by do oprávnených záujmov maloletého, ktorým by súd maloletému odňal prítomnosť a starostlivosť matky, ktorá v súčasnej dobe zabezpečuje jeho osobnú starostlivosť.

Proti uzneseniu podal odvolanie otec maloletého, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Ďalej žiadal uložiť matke predbežným opatrením povinnosť odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti otca, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a žiadal, aby súd upravil styk matky s maloletým každý párný víkend v mesiaci, v čase od 9.00 hod. v sobotu, do 18.00 hod. v nedeľu s tým, že matka si maloletého prevezme v mieste bydliska otca a na tom istom mieste maloletého otcovi odovzdá. Otec žiadal tiež rozhodnúť, že zastupovať maloletého bude otec a v prípade, ak súd dospeje k záveru, že nie je daný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia žiadal, aby súd návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a vo zvyšnej časti napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odvolaní otec namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore so zákonom, s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj inými medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a to v časti výroku, ktorým nariadil predbežné opatrenie a tiež vo výroku, ktorým návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie súdu je podľa názoru otca absurdné a svojvoľné a je hrubým porušením základných ľudských práv maloletého. Otec nesúhlasil so záverom súdu, na základe ktorého návrhu vyhovel, že matka je štátna občianka Č. F., kde má rodinu a zázemie a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011, v ktorom tento súd aj napriek tomu, že matka bola štátnou občiankou Č. F. a kde mala rodinu, nariadil návrat maloletého na územie Slovenskej republiky. Matka maloletého na území Z. F. žila 19 rokov, vyštudovala tu slovenskú vysokú školu a bola v N. zamestnaná. Má tu príbuzných, priateľov, bývalých spolužiakov a kolegov, ktorí sú jej neustále veľkou oporou a preto je dôvod, pre ktorý súd návrhu vyhovel, že matka je štátna občianka Č. F., kde má vraj rodinu a zázemie, irelevantný a zavádzajúci. Podľa názoru otca dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia nie je ani možná strata zamestnania matky, keď zamestnávateľom matky je jej vlastný otec V. W. a tvrdenie matky, že otec s ňou ukončí pracovný pomer je zavádzajúce, pričom nie je pravdivé tvrdenie, že nemá možnosť si nájsť zamestnanie, keď žije v N., ktorá ponúka na Z. najviac pracovných príležitostí a tiež aj on v marci 2012 ponúkol matke pomoc pri hľadaní zamestnania, čo však ona odmietla. Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol aj o úprave styku otca s maloletým, keď v záujme maloletého a cieľom predbežného opatrenia malo byť odbremenenie maloletého od zbytočného cestovania, pričom ak bude maloletý v Z. F. a bude v starostlivosti otca, tak nebude musieť na styk cestovať. Dočasná úprava styku určená napadnutým rozhodnutím limituje jeho styk s maloletým na stretnutia dvakrát za mesiac, oproti súčasnej úprave štyrikrát za mesiac. Dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia nie je ani potreba začatia predškolskej dochádzky v materskej škole, pretože on matku urguje, aby maloletého prihlásila do materskej školy na Z. a tiež na trvalý pobyt s tým, že otec uhradí všetky náklady na súkromnú materskú školu, ale matka to odmietla a ani sama nepodala v žiadnej slovenskej materskej škole prihlášku na zápis maloletého do materskej školy v školskom roku 2012/2013. Podľa názoru otca uznesenie prvostupňového súdu v žiadnom prípade nesleduje záujem maloletého, práve naopak, je v rozpore s jeho záujmami a právami, postupom súdu je maloletému odňaté základné právo na výchovu a starostlivosť oboch rodičov a maloletý bude zaťažovaný zbytočným cestovaním 700 km každý druhý víkend, čomu by sa v prípade, že by bol v starostlivosti otca vyhol. Jediný záujem, ktorý bol vydaním predbežného opatrenia sledovaný, je záujem matky, čo najviac odtrhnúť maloletého od jeho otca, čo matka robí od rozvodu manželstva tým, že otcovi bezdôvodne a opakovane bráni v styku, neumožňuje mu telefonický, ani internetový kontakt s maloletým, porušuje jeho právo na to, aby bol o maloleťom informovaný v súlade so zákonom. Ďalej otec v odvolaní proti zamietnutiu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že súd zamietol návrh z dôvodu, že neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a dôvodom k vyhovneniu návrhu otca nie je skutočnosť, že matka nerešpektuje a nebude rešpektovať rozsudok Krajského súdu v Brne, odmieta zabezpečiť maloletému v Z. F. plnohodnotný život, opakovane a bezdôvodne bráni v styku a kontakte medzi otcom a maloletým, neinformuje otca o synovi, sama rozhoduje o závažných otázkach vo výchove s odôvodnením, že matka sa s maloletým zdržuje v N. na Ž. X. X. Podľa názoru otca paradoxom v tomto prípade je, že na jednej strane súd uvedie, že uvedené nebezpečenstvo neexistuje, nakoľko matka býva na Ž. X. X S. N., na druhej strane jej tým istým rozhodnutím dá súhlas k tomu, aby v Z. F. nemusela byť a mohla bez náležitých dôvodov vycestovať do Č. F. a to aj napriek právoplatnému a vykonateľnému rozsudku Krajského súdu v Brne, v zmysle ktorého má byť maloletý na území Z. F.. Otec maloletého v odvolaní zdôraznil, že vzhľadom na argumenty matky, že musí byť nevyhnutne v Č. F., čím odôvodňovala návrh na nariadenie predbežného opatrenia a vzhľadom k tomu, že maloletý musí byť naopak na základe rozsudku Krajského súdu v Brne na území Z. F., sa maloletý ocitne v Z. F. bez starostlivosti. V tomto

prípade je nevyhnutná neodkladná úprava pomerov v zmysle návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko maloletému tak hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, čo je dôvodom na vyhovieenie jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Tvrdil, že pre maloletého má v Z. F. vytvorené plnohodnotné prostredie a to bývanie, stravu, zdravotnú starostlivosť, ako aj materskú školu a z toho dôvodu sú splnené všetky podmienky k tomu, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca, až do času, kým súd rozhodne vo veci samej. Ďalej otec namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil, v čom vidí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach maloletého a neodkladnosť riešenia situácie. Dôvod, že matku jej vlastný otec prepustí zo zamestnania je absurdným dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia a v právnom štáte, ktorý má primárne chrániť záujmy slabších, v tomto prípade detí. Okrem uvedeného otec namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené, keď súd bol povinný sa pri rozhodnutí o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia oboznámiť s obsahom celého spisu. Súd nevykonal dôsledne dokazovanie a nevychádzal z obsahu materiálov, ktoré sú založené v spise a poukázal na rozsiahle dôkazy o negatívnych vplyvoch ovzdušia v G. na zdravie človeka, ktoré založil do spisu a tiež sa súd nezaoberal rozsudkom trestného súdu, ktorým potvrdil, že matka spáchala skutok spočívajúci v bránení otcovi v styku s maloletým. Podľa názoru otca sa súd týmito dôkazmi vôbec nezaoberal. Z uvedených dôvodov žiadal preto otec napadnuté uznesenie zmeniť v zmysle podaného odvolania.

Podaním zo dňa 22.03.2013 otec maloletého doplnil odvolanie zo dňa 15.03.2013 tým, že navrhol, aby odvolací súd nariadil pojednávanie na prejednanie odvolania proti uzneseniu, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie a aby na zistenie skutočností tvrdých matkou, že zamestnávateľ s ňou rozviaže pracovný pomer a preto musí vycestovať s maloletým do Č. F., predvolal na pojednávanie zamestnávateľa matky ako svedka a aby ho vypočul na túto okolnosť, keď nástup matky do práce bol taký neodkladný a naliehavý, že odôvodňoval vydanie predbežného opatrenia. Otec tvrdil, že nikdy nebránil matke v tom, aby s maloletým cestovali do Č. F. a udržiavali kontakt s rodinou matky v Č. F., čo vyplýva aj z viacerých mailových správ. Neustále však prosil matku, aby mu vždy oznámila, že s maloletým cestuje mimo územia Z. F., ale matka jeho požiadavku ignorovala.

K odvolaniu otca maloletého sa vyjadrila matka podaním zo dňa 31.03.2013, tak že žiadala uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sledovala dočasnú úpravu pomerov rodičov, ako i maloletého tak, aby zabezpečila maloletému slobodu pohybu a možnosť cestovať s matkou do cudziny do rozhodnutia súdu vo veci o udelenie súhlasu s vysťahovaním. Dôvodom návrhu bolo správanie otca, ktorý akékoľvek vzdialenie sa matky so synom z miesta obvyklého pobytu syna, čo i len za účelom krátkej návštevy príbuzných, interpretoval ako porušovanie rozhodnutia Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011. V snahe zabezpečiť maloletému kontakt s jeho prostredím v Č. F. s rodinou a kamarátmi, ktorý je mu otcom nátlakovým spôsobom odopieraný, napriek skutočnosti, že tam maloletý s matkou žil, až do podania návrhu odporcom na udelenie návratu maloletého na územie Z. F. a to takmer dva roky a nepretržite od júna 2010 do marca 2012. Návrh podala tiež s ohľadom na obštrukčný doterajší procesný postup otca v konaní o udelenie súhlasu s vysťahovaním a tiež z dôvodu, že nemala inú právnu možnosť, ako cestovať so synom bez rizika trestného stíhania iniciovaného otcom. Matka vo vyjadrení poukázala na to, že nariadeným predbežným opatrením nebude neprimeraným spôsobom zasiahnuté do rodičovských práv otca, pretože mu zostalo zachované právo starostlivosti o syna a styk. Podľa názoru matky je v záujme maloletého, aby nebol izolovaný od svojej rodiny a kamarátov v Č. F., kde po rozvoze žil s matkou. Otec zasahuje do jej súkromia, po rozvoze manželstva spôsobom, ktorý má v konečnom dôsledku negatívny dopad na možnosť sociálneho kontaktu maloletého a v danom prípade preto boli splnené podmienky pre predbežnú úpravu pomerov autoritatívnym rozhodnutím súdu. Nútenou izoláciou maloletého hrozí ujma tým, že je v predškolskom veku a bol núten vytrhnutý z prostredia svojich rovesníkov, bez ohľadu na právny dôvod, pre ktorý takáto situácia nastala, maloletému nemôže byť tento právny stav na ujmu. Potrebu dočasnej úpravy odôvodňuje aj súčasná finančná situácia matky, ktorá je aktuálne nepriaznivá a v záujme maloletého je nevyhnutné ju riešiť, nakoľko ako rodič má okrem osobnej starostlivosti voči maloletému aj vyživovaciu povinnosť a na jej splnenie si musí zabezpečiť príjem. Rozhodnutie prvostupňového súdu zaručuje maloletému synovi zachovanie práva na styk s otcom v rozsahu identickom a obavy prezentované otcom v tomto smere sú neopodstatnené. Matka preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd matke udelil súhlas s dočasným vycestovaním a zdržiavaním sa s maloletým v Č. F. za vecne správne.

K odvolaniu otca proti výroku uznesenia, ktorým súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol sa vyjadrila matka maloletého tak, že otec v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť svedčiacu o podstatnej zmene pomerov pri osobnej starostlivosti o maloletého, nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval nevhodnosť výchovného prostredia u matky odôvodňujúci, čo aj dočasné, avšak časovo neurčité (do rozhodnutia vo veci) prerušenie kontinuity výchovy maloletého u matky a tak závažný zásah do života maloletého, akým by pre neho zmena osobnej starostlivosti nesporne bola. Matka uviedla, že tvrdenie otca o bezdôvodnom bránení styku je nepravdivé a rovnako je nepravdivé tvrdenie otca, že v trestnom konaní bolo preukázané, že matka skutok spáchala. Nie je tiež pravdou, že otec nie je informovaný o podstatných veciach týkajúcich sa syna. Medzi rodičmi je však nezhoda v zásadnej veci týkajúcej sa maloletého a tou je miesto jeho pobytu. Bez rozhodnutia súdu v tejto veci je nemožná dohoda o výbere konkrétnej školy. Matka tvrdila, že o syna sa riadne a osobne stará bez ohľadu na miesto, kde sa zdržiava a rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, pretože otec nepreukázal dôvody na zmenu výchovného prostredia maloletého.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré je vecne správne.

Otec maloletého podaným návrhom zo dňa 17.04.2012 žiadal, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým súd zveruje maloletého N. do osobnej starostlivosti otca a upraví styk matky s maloletým tak, že má právo stretávať sa s maloletým každý párný víkend v mesiaci v sobotu od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že si matka maloletého prevezme v mieste bydliska otca. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia otec odôvodnil tým, že mu matka opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje styk s maloletým, čo vyvrcholilo trestným stíhaním matky pre podozrenie z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Matka bez súhlasu otca a rozhodnutia súdu odcestovala s maloletým do Č. F., v dôsledku čoho bol otec nútený iniciovať v Č.I. F. konanie o návrat maloletého na územie Z. F. do miesta jeho obvyklého pobytu. Krajský súd v Brne rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2012 nariadil návrat maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu na územie Z. F.. Otec tvrdil, že matka má v úmysle opätovne s maloletým odísť do Č. F. a pokračovať v bránení v styku s maloletým a teda aj v marení výkonu úradného rozhodnutia. Z toho dôvodu otec žiada nariadiť predbežné opatrenie a zveriť maloletého do rozhodnutia súdu vo veci, do jeho osobnej starostlivosti. Nakoľko samotné konanie o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti môže trvať veľmi dlhé obdobie, je odôvodnená naliehavá potreba rýchleho a pružného riešenia situácie, ktorá neznesie odklad pre nebezpečenstvo, ktoré inak hrozí záujmom maloletého a naďalej reálne hrozí, že otec sa nebude môcť s maloletým stykať v dôsledku tvrdeného konania matky maloletého. V danej veci vzniká nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletému, o ktorého starostlivosť v konaní ide a preto je nariadené predbežné opatrenie potrebné, aby ochránil súd maloletého pred nebezpečenstvom, ktoré mu reálne za súčasnej situácie hrozí. Konanie odporkyne môže mať pre maloletého nedejné následky a to hlavne vzhľadom na jeho ďalší psychický vývoj. Matka žije v Č. F., kým otec v Z. F., teda v krajine, do ktorej by mal byť maloletý v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu v Brne navrátený. Otec preto žiada súd o poskytnutie dočasnej ochrany maloletého a nariadenie predbežného opatrenia a zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti s úpravou styku matky s maloletým.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Predbežné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania, v oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný a dočasný charakter.

Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Neznamená to však, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu bez toho, by boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Je pritom vecou navrhovateľa, aby sa v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a pripojením písomných dôkazov uvedené skutočnosti osvedčil. Vydanie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov je prípustné a

opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi účastníkmi, ak tieto vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak s primeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Predbežné opatrenie v starostlivosti súdu o maloletých by malo byť krátkodobým provizóriom a nie konečným rozhodnutím vo veci samej.

Pre rozhodnutie o tom, komu bude maloleté dieťa zverené do starostlivosti sú rozhodujúce kritéria podľa § 25 a § 36 Zákona o rodine.

Medzinárodné pramene práva, európska judikatúra, ako aj slovenský Zákon o rodine už úplne jednoznačným spôsobom zmenili svoj postoj k postaveniu rodičov pri realizácii výkonu ich rodičovských práv a povinností. Pokiaľ rodič má záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, potom je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Pri rozhodovaní o akejkoľvek otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, treba aplikovať povinnosti, ktoré štátu vyplývajú z pozitívneho záväzku v rodinnoprávnych vzťahoch. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Akékoľvek prisvojovanie si práva na rozhodovanie o tom čo je, alebo nie je najlepším záujmom spoločného dieťaťa len jedným z rodičov je dôvodom jednak na využitie procesných prostriedkov na zmenu tohto nesprávneho postoja.

Odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C 16/2009-29 zo dňa 15.10.2009, ktorým súd manželstvo rodičov maloletého rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej súd maloletého zveruje na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaväzuje platiť výživné sumou 100,- eur mesačne a zároveň súd upravil styk otca s maloletým tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a to na každú nepárnu stredu a každý párný víkend od piatku do nedele do 18.00 hod. a tiež upravil styk počas sviatkov. Rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2009.

Podľa § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov a celkových majetkových pomerov. V praxi sa najčastejšie uplatňujú dôvody ako zmena potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmena zdravotných pomerov, strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti a podobne.

Pokiaľ otec maloletého podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žiadal, aby súd zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti, odvolací súd dáva do pozornosti, že o úprave práv a povinností rodičov k maloletému bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009 a preto práva a povinnosti rodičov k maloletému boli upravené rozhodnutím súdu. S poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, otec maloletého v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepreukázal, že nastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a nie je možné vzhľadom na skutočnosti tvrdené otcom maloletého prisvedčiť jeho tvrdeniu v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že je potrebné dočasne upraviť pomery rodičov maloletého a zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otca, keď o takejto zmene je možné rozhodnúť iba na základe vykonaného dokazovania vo veci samej a nie rozhodnúť predbežným opatrením a zmeniť tak rozhodnutie súdu. V podanom návrhu otec žiadal, aby súd zveril maloletého so osobnej starostlivosti a v odvolaní žiada, aby odvolací súd rozhodol a uložil povinnosť matke odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti otca podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ nie je konanie začaté bez návrhu, navrhovateľ v podanom návrhu určí, ako má súd rozhodnúť a aký petit má vysloviť v rozhodnutí, i keď súd nie je viazaný týmto petitom a môže rozhodnúť aj inak, ale je povinnosťou navrhovateľa predbežného opatrenia presne určiť, o čom žiada rozhodnúť. Pokiaľ otec maloletého v odvolaní žiada, aby odvolací súd rozhodol nie o zverení, ale o odovzdaní maloletého do osobnej starostlivosti otca, takýto návrh nebol podaný, súd preto rozhodoval o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca, na základe jeho návrhu.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zmenu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu nariadením navrhovaného predbežného opatrenia o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca, keď matka maloletého si riadne plní povinnosti v súvislosti s výchovou a výživou maloletého a skutočnosť tvrdené otcom v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neodôvodňujú zmenu rozhodnutia súdu a zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je preto vecne správne a odvolací súd uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj vo výroku, ktorým udelil súhlas matke maloletého s vycestovaním a zdržiavaním sa s maloletým v Českej republike v čase osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. a zároveň považuje za potrebné uviesť na doplnenie ďalšie skutočnosti.

Z podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia matky vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a matka sa v súčasnej dobe na území Z. F. zdržiava s maloletým len na základe rozhodnutia Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011, ktorým súd nariadil návrat maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu, na Z.. V čase rozhodovania matka s maloletým žila v Č. F., kde navštevoval maloletý predškolské zariadenie, mal tam svoj okruh kamarátov, maloletému sa tam páčilo a vďaka sociálnym a rodinným podmienkam sa tam cítil doma. V Č. F. žila v družstevnom byte, ktorý jej zabezpečili rodičia, zamestnala sa s mesačným príjmom 20.000,- Kč, maloletý navštevoval materskú školu, našiel si kamarátov, v lete 2011 začal navštevovať tenisový krúžok a kurz anglického jazyka. Pretože matka s maloletým tam žila od roku 2009, jeho adaptácia prebehla veľmi hladko, bez problémov sa začlenil do kolektívu v materskej škole. Každý deň sa stretával so starými rodičmi, ktorí jej pomáhali v starostlivosti. Styk s otcom sa uskutočňoval nad rámec rodičovskej dohody. Po rozhodnutí Krajského súdu v Brne, ktorým bol nariadený návrat maloletého na územie Z. F., matka s maloletým si zabezpečila bývanie u vzdialených príbuzných na Ž. X. Č.. X S. N., kde má so synom jednu miestnosť. Matka bola nútená svojho zamestnávateľa v Č. F. požiadať o poskytnutie neplateného voľna, ktoré jej síce poskytol, ale žiada, aby do zamestnania nastúpila najneskôr do 31.01.2013, inak jej hrozí strata zamestnania. Pomery, ktoré maloletému zabezpečila, majú iba dočasný charakter, nakoľko dúfala, že sa s otcom maloletého dohodne. Obštrukčným konaním otca sa jej pobyt v Z. F. sťažil tým, že nemá vyriešené trvalé bývanie a ani trvalé zamestnanie. Vzhľadom na nepriaznivú hospodársku situáciu nemá možnosť nájsť si vhodné zamestnanie a ocitla sa vo finančnej tiesni. Tvrdila, že je nútená vrátiť sa do Českej republiky, kde má trvalé zamestnanie, ktoré si chce udržať a tým by bola schopná materiálne zabezpečiť syna a maloletého. Maloletý je na matku citovo naviazaný a odlúčenie by malo veľmi negatívny vplyv na jeho psychiku a narušilo by jeho prirodzený vývoj, pokiaľ by matka odišla bez maloletého do Č. F., kde má trvalé zamestnanie, z ktorého môže plniť vyživovaciu povinnosť a tak zabezpečovať starostlivosť o maloletého, ktorý je jej zverený do osobnej starostlivosti. Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samé sa živiť. V danej veci je nepochybné, že maloletý nie je schopný sám sa živiť a z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Pezinok vyplýva, že otec sa zaväzuje platiť výživné v sume 100,- eur mesačne, čo nepochybné nie je možné považovať za sumu, z ktorej by bola matka schopná plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému v požadovanom rozsahu, pokiaľ by bola na území Z. F. nezamestnaná, tak ako doteraz.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä s vysťahovaním maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Zásadne patrí obom rodičom právo rozhodovať o záležitostiach ich maloletého dieťaťa, ale ak sa rodičia nedohodnú o podstatnej záležitosti týkajúcej sa osoby maloletého dieťaťa, alebo jeho majetku v rámci výkonu svojich rodičovských práv a povinností, potom súd rozhoduje na návrh jedného z nich a to len vtedy, ak ide o podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností.

V zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine nie je povinnosťou súdu skúmať, ktorý z rodičov má lepšie schopnosti a možnosti dieťa vychovávať, súd iba hodnotí, aké dôsledky na ďalší vývoj dieťaťa by malo prípadné vystaňovanie z hľadiska záujmov dieťaťa v súlade so záujmami spoločnosti, z hľadiska výkonu práv a povinností rodičov a z hľadiska vzťahov medzi rodičmi a deťmi. V danom prípade udelenie dočasného súhlasu s vycestovaním a zdržiavaním sa maloletého do Č. F. by bolo v súlade so záujmom dieťaťa, ktoré by žilo v uvedenom čase s matkou, ktorej je dieťa na základe rozhodnutia súdu zverené do osobnej starostlivosti. Pobyt maloletého u matky by bol v záujme maloletého a tiež v súlade so záujmami spoločnosti, keď právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Dočasné vycestovanie maloletého dieťaťa do cudziny v čase osobnej starostlivosti matky, by nemalo negatívny vplyv na výkon práv a povinností otca k maloletému, pretože v určenom období je maloletý v starostlivosti matky a tiež v určenom období je v starostlivosti otca na základe upraveného styku a preto v čase, kedy maloletý má byť v starostlivosti matky, otec nemá obmedzené jeho rodičovské práva.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že pokiaľ sa rodičia nevedeli dohodnúť o podstatnej záležitosti týkajúcej sa maloletého a výkonu ich rodičovských práv a to súhlasu s vycestovaním maloletého do Č. F. v čase, kedy je maloletý v osobnej starostlivosti matky, dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre dočasné udelenie súhlasu s vycestovaním maloletého v určenom čase, keď matka má právo byť s maloletým v určenom čase v zmysle rozhodnutia súdu a naďalej jej trvá zákonná vyživovacia povinnosť voči maloletému, ktorú si musí plniť i v prípade, že je zamestnaná na území iného štátu.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné k tomu uviesť, že právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu, na základe zákona. K násilným zásahom do práv rodiča mať dieťa u seba patrí zadržanie, väzba rodiča, alebo dieťaťa, ochranná výchova, výchovné opatrenie a pod. Okrem násilných zásahov do práva rodiča mať dieťa u seba sa toto oprávnenie redukuje tiež fakticky v dôsledku skutočnosti, že rodičia maloletého dieťa spolu nežijú. Pretože im vo väčšine prípadov patrí obom výkon rodičovských práv a povinností v rovnakej miere a dieťa nemôže byť súčasne členom dvoch domácností, je v takom prípade nevyhnutné aj právne rozhodnúť, ktorému z rodičov zostane toto právo zachované v plnej miere a dieťa mu bude zverené do osobnej starostlivosti a ktorému z rodičov sa právo osobne sa o dieťa starať odoberie a vznikne mu úplne nové právo - právo styku s dieťaťom.

V prejednávanej veci matka s maloletým na základe rozhodnutia súdu o návrate maloletého na územie Z. F. žije v N., na Ž.L. X. Č.. X a tak plní rozhodnutie súdu. Zároveň matke naďalej trvá zákonná vyživovacia povinnosť a matke naďalej trvá pracovný pomer u zamestnávateľa na území Č. F. a tak miesto jej výkonu práce je mimo N., kde v súčasnej dobe s maloletým žije. Je potrebné vychádzať zo stavu, že žiaden účinný zákon na území Z. F. nezakotvuje povinnosť pracovať, nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená, alebo u konkrétneho zamestnávateľa, ktoré by mu bolo možné určiť, ako vyplýva z vyjadrenia otca, že matka odmietla, aby jej pomohol hľadať prácu. Zákon o rodine však zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa. Vzhľadom na uvedené nie je možné matke uložiť povinnosť, aby si našla zamestnanie v N. a ani nie je možné zo strany otca maloletého trvať na tom, kde si má nájsť matka zamestnanie a aké zamestnanie. Prvoradou povinnosťou matky je plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Táto povinnosť jej vyplýva zo zákona a preto matka i naďalej musí zabezpečovať finančné prostriedky na výživu svojho maloletého dieťaťa. Pokiaľ matke trvá pracovný pomer na území Č. F. a maloletý je naďalej v jej osobnej starostlivosti, bolo správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď dočasne nariadil predbežné opatrenie, ktorým udelil súhlas s vycestovaním a zdržiavaním sa s maloletým na území Č. F. v čase osobnej starostlivosti matky. Matka na základe nariadeného predbežného opatrenia má umožnené si riadne plniť vyživovaciu povinnosť a zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov výkonom práce u svojho terajšieho zamestnávateľa. Nariadenie predbežného opatrenia v danej veci je preto v súlade so záujmom maloletého, ktorému bude

týmto rozhodnutím zabezpečená výživa zo strany matky a tiež osobná starostlivosť, pretože keby bol maloletý na území Z. F., matka by pracovala v Č. F., jej osobná starostlivosť by bola sťažená, ako tvrdí aj otec vo svojom odvolaní, ale je potrebné uviesť, že to nie je dôvod na zmenu výchovného prostredia maloletého a zverenie do osobnej starostlivosti otca, pretože matka si svoje povinnosti riadne plní a v záujme zabezpečenia výživy maloletého podala návrh, aby jej súd udelil súhlas s vycestovaním a zdržiavaním sa s maloletým v Č. F., kde matka pracuje. O trvalom vystaňovaní do Č. F. bude rozhodovať súd vo veci samej, na základe vykonaného dokazovania. Nariadené predbežné opatrenie je preto iba dočasného charakteru do právoplatného rozhodnutia vo veci o vystaňovanie do Č. F..

Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a preto uznesenie súdu prvého stupňa aj vo výroku, ktorým súd udelil matke súhlas s vycestovaním podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a aj vo výroku, ktorým súd dočasne upravil styk s maloletým, keď odvolací súd poukazuje na návrh otca v danej veci, ktorým žiadal, aby súd zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti a práve v tomto návrhu otec žiadal, ako vyplýva z odvolania otca zo dňa 15.03.2013, aby matka mala právo stýkať sa s maloletým každý párný víkend v mesiaci v sobotu od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Preto aj podľa názoru otca súd správne rozhodol, pretože otec žiadal v prípade zverenia maloletého jemu do starostlivosti, matke upraviť styk iba v rozsahu v sobotu od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a preto súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí rozhodol v súlade s názorom otca a to i v širšom rozsahu v piatok od 14.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

Námietka otca v podanom odvolaní, že jeho styk nebude upravený v dostatočnom rozsahu v zmysle napadnutého uznesenia preto nie je dôvodná, keď sám matke žiadal upraviť styk iba na dva dni od soboty do nedele. Námietka otca maloletého v podanom odvolaní, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je arbitrálne a tiež nepreskúmateľné podľa jeho názoru, nie je dôvodná, keď súd prvého stupňa, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia postupoval podľa ustanovenia § 76 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, ak súd v celom rozsahu vyhovie návrhu a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, skonštatuje to v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať. Preto pokiaľ ide o námietku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je možné tejto námietke vyhovieť, pretože súd prvého stupňa odkázal na skutkové a právne dôvody návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, s ktorým mal možnosť otec sa oboznámiť.

Je potrebné tiež pripomenúť, že pokiaľ otec odôvodňoval svoj návrh tým, že na strane maloletého je odôvodnené a hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pri nariaďovaní predbežných opatrení v konaniach starostlivosti súdu o maloletých od 01.01.2012 (zák. č. 388/2011 Z.z.) nie je potrebné zdôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, postačuje zdôvodnenie potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v jeho záujme.

Odvolací súd preto z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.